

Бѣгъ єдінъ, и нѣма дрѹги Бѣгъ ѿсвѣнь него.
 Слѣдъ твой рече Йлїа на народъ: Излѣвайтъ
 влаговы-тѣ лжливы прорѣцы, да ни нѣвѣгне
 ни єдинъ ѿ тѣхъ. Народа гы нѣловѣ січки-тѣ
 до єдинъ, а Йлїа Светый гы завѣде на пото-
 ка Виссевъ, който съ бурзо-то си теченье се-
 влыва въ велико-то морѣ (нѣвѣстно, че въ
 Средиземно-то), и съ сѣа-та рака гы нѣклѣ-
 тамъ; пажи нечисты-тѣ имъ труповѣ фурии въ
 водѣ-та, да ни се скверни ѿ тѣхъ земля-та, ни-
 то да се погрѣжда въздахъ ѿ тѣхъныа сирадъ.
 Тогдѣзъ Йлїа светый кѣза на Ахалава царя, да
 ждѣ по-ткоро и да пїе, чѣ да си впрѣгне колес-
 ницж-тѣ, и да върви на пѣта си; засіо-то
 ще дѣди големъ джъ и щѣ нѣмокри січке. Като
 сѣдни Ахалавъ да ждѣ и да пїе, Йлїа възлѣзе на
 Кармилска-та гора, като се прѣклони на земля-
 та, положи лицѣ-то си между колѣни-тѣ си, и
 се молаше Бѣгъ за да проводи джъ на земля-
 та. Это тѣтаки съ нѣгъла-та молитва, като
 съ ключъ се ѿвѣри небѣ-то, и сѣзъ таکъзи
 големъ джъ, што нѣмокри січки-тѣ, и жѣ-
 нах-тѣ землю напои до нѣобилность. Тогдѣзъ
 Ахалавъ царь като пошилъ своё-то заблужденіе,
 плачаще за сбѣи-тѣ грѣховѣ, като вървѣше нѣз-